

НАЙМАСШТАБНІШЕ СОЦОПИТУВАННЯ: ПЕТРО ПОРОШЕНКО ПРОГРАЄ ВИБОРИ ПРЕЗИДЕНТА

ЯКЩО У ДРУГИЙ ТУР ВИЙДУТЬ
ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО
ТА ПЕТРО ПОРОШЕНКО, ТО ЛІДЕР
«БАТЬКІВЩИНИ» ПЕРЕМОЖЕ
У СІМНАДЦЯТИ ОБЛАСТЯХ,
А ЧИННИЙ ПРЕЗИДЕНТ
— ТІЛЬКИ У ТРЬОХ

ЯКБИ ГЛАВУ ДЕРЖАВИ ОБИРАЛИ НАЙБЛИЖЧИМ ЧАСОМ

В Україні провели безпрецедентне дослідження: соціологічна група «Рейтинг» опитала 30 тисяч респондентів щодо їхніх настроїв і очікувань. Більшість українців вважають, що нашій країні потрібні радикальні зміни. Найсильніше занепокоєння опитані висловлюють з приводу низького рівня зарплат і пенсій, підвищення цін на товари та комунальні послуги.

Разом із тим респонденти назвали прізвища своїх обранців на президентських виборах. **Виявилося, що перше місце традиційно за Юлією Тимошенко. Саме лідер «Батьківщини» перемогла б будь-кого з кандидатів у другому турі виборів.**

КРАЇНІ НЕОБХІДНІ РІШУЧІ ЗМІНИ

Респондентам поставили ряд запитань: чи потрібні сьогодні країні радикальні зміни? чи нехай все залишається як є, аби не гірше? чи краще все було б як раніше? Так от, 59% українців вважають, що країні вкрай необхідні рішучі

зміни; 15% побоюються змін і погоджуються все лишити як є; ще 15% хотіли б повернутися в минуле; 11% респондентам було важко відповісти.

На запитання «Як, на вашу думку, зміниться життя вашої сім'ї в нашій країні через п'ять років?» 37% опитаних відповіли, що становище їхньої родини

ни суттєво не зміниться; 19% сповідують легкий оптимізм; 5% мають надії на суттєве покращення; 10% дещо песимістично налаштовані; ще 8% очікують суцільного негатива найближчими роками. Втім, 21% опитаних не змогли відповісти на запитання напевно.

(Закінчення на стор. 2)

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETA.VV.COM

Рекомендована ціна
3 грн 30 коп.

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Розповіли українці й про те, які проблеми сьогодення вони вважають найважливішими для країни. Це воєнний конфлікт на сході України (75%), хабарництво і корупція у владі (49%), безробіття (28%), зростання цін на основні товари, інфляція (19%), низький рівень зарплат і пенсій (19%), соціальне розшарування, прірва між бідними й багатими (17%), підвищення тарифів на комунальні послуги (15%), недостатній рівень соціального захисту (15%), зростання злочинності, недостатня безпека на вулицях (12%), відсутність можливості отримати якісне медичне обслуговування (12%), несприятливі умови для розвитку малого й середнього бізнесу (8%), нестача свободи й демократії (6%), відсутність можливості отримати якісну освіту (4%).

Ті самі проблеми, але за ступенем важливості для респондентів, розташувалися в рейтингу інакше. На перше місце вийшов низький рівень зарплат і пенсій (52%). На другому місці — зростання цін на основні товари, інфляція (51%). На третьому — підвищення тарифів на комунальні послуги (50%). Далі йдуть: воєнний конфлікт

Наймасштабніше соціопитування: Юлія Тимошенко виграє вибори президента

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

респондентів зазначили, що ситуації найкраще зарадять реальні розслідування корупції у владній верхівці; 37% опитаних покладають надії на реалізацію проектів, покликаних поліпшити матеріальне становище та умови життя людей; 35% українців вважають, що ситуацію може змінити припинення воєнних дій на Донбасі та звільнення полонених; 20% — упевнені в тому, що потрібне ширше залучення людей до громадського контролю за діями влади. Водночас 16% громадян виступають за прове-

мованих на захист населенням своїх прав.

КУРС НА ЄСТА НАТО

У рамках соціологічного дослідження в респондентів запитали також, чи проголосували б вони на референдумі за вступ України до Європейського союзу. 52% відповіли ствердно на це питання; проти входження України в європейський дім висловилися 27%; не брали б участі в такому плебісциті 9% громадян; завагалася з відповіддю 11% опитаних.

жили ваші діти?». Відповіді на нього втішають: 50% українців бачать майбутнє своїх дітей тільки в Україні; 26% обрали для своїх дітей Європу; 7% хотіли б, аби їхні діти жили в США, а 2% — щоб у Росії.

У людей поцікавилися, якою мовою вони спілкуються вдома. Результати виявилися такими: українською мовою — 47%, українською та російською — 29%, російською — 24%, іншою мовою — 1%. Бачення мовної ситуації на майбутнє в респондентів відрізняється від картини фактичного використання мов

Також респондентам потрібно було визначити, що має бути пріоритетом для держави: Україна повинна стати великою аграрною державою чи високотехнологічною та промисловою? Думки щодо цього розподілилися порівну — за обидва варіанти висловилися по 43% опитаних (13% ще мають змогу подумати над цим питанням).

До речі, якби сьогодні проводився референдум щодо продажу земель сільськогосподарського призначення, то 77% українців виступили б проти відкриття ринку землі. Лише 10% підтримують таку ідею (знову ж таки 13% не визначилися).

СТАБІЛЬНИЙ ЛІДЕР

Лідером президентського рейтингу вже традиційно є Юлія Тимошенко. Згідно з результатами соціопитування, в разі проведення виборів найближчим часом за неї в першому турі готові проголосувати 18,7% тих, хто взяв би у них участь. Петра Порошенка підтримали б 15,6% опитаних. Далі йдуть: Юрій Бойко — 11,7%, Анатолій Гриценко — 9,7%, Олег Ляшко — 8,7%, Вадим Рабінович — 8,3%, Андрій Садовий — 6,4%, Олег Тягнибок — 3,9%, Арсеній Яценюк — 1,7%. За інших, не представлених у списку кандидатів готові віддати свої голоси 15,3% респондентів.

Якби до другого туру вийшли Юлія Тимошенко й Петро Порошенко, то результати були б такими: за лідера «Батьківщини» свої голоси віддали б 30%, а за чинного президента — 23%. Цікаво, що 28% громадян не планують брати участь у голосуванні, а 19% ще не визначилися з вибором. До речі, дані цієї частини опитування досить показові в регіональному розрізі. Так, Порошенко переміг би лише в трьох областях (Вінницькій, Хмельницькій та Чернівецькій). Приблизно однакову кількість голосів обидва кандидати отримали б у чотирьох областях — Рівненській, Черкаській, Кіровоградській та Донецькій — та місті Києві. В сімнадцяти областях перемогла б Юлія Тимошенко.

«Перебравши всі пари, вірогідні в другому турі (а варіантів багато), можна помітити, що Петро Порошенко виграв би у Юрія Бойка, Вадима Рабіновича, Олега Ляшка. А програв би чинний президент Андрію Садовому, Анатолію Гриценкові, Святославу Вакарчуку, Юлії Тимошенко. Навіть більше, лідер «Батьківщини» перемогла б усіх імовірних кандидатів, — констатує результати дослідження керівник соціологічної групи «Рейтинг» Олексій Антипович.

Яна ДЖУНГАРОВА

ПЕРЕБРАВШИ ВСІ ПАРИ, ВІРОГІДНІ В ДРУГОМУ ТУРІ (А ВАРІАНТІВ БАГАТО), МОЖНА ПОМІТИТИ, ЩО ПЕТРО ПОРОШЕНКО ВИГРАВ БИ У ЮРІЯ БОЙКА, ВАДИМА РАБІНОВИЧА, ОЛЕГА ЛЯШКА.

А ПРОГРАВ БИ ДІЮЧИЙ ПРЕЗИДЕНТ АНДРІЮ САДОВОМУ, АНАТОЛІЮ ГРИЦЕНКОВІ, СВЯТОСЛАВУ ВАКАРЧУКУ, ЮЛІІ ТИМОШЕНКО. НАВІТЬ БІЛЬШЕ, ЛІДЕР «БАТЬКІВЩИНИ» ПЕРЕМОГЛА Б УСІХ ІМОВІРНИХ КАНДИДАТІВ

на сході України (21%); відсутність можливості отримати якісне медичне обслуговування (20%); безробіття (19%); недостатній рівень соціального захисту (15%); хабарництво і корупція у владі (14%); соціальне розшарування, прірва між бідними й багатими (11%); зростання злочинності, недостатня безпека на вулицях (7%); несприятливі умови для розвитку малого й середнього бізнесу (6%); відсутність можливості отримати якісну освіту (5%); нестача свободи й демократії (3%).

Також українців запитали, як би вони в цілому оцінили політичну ситуацію в Україні. За результатами дослідження, 59% опитаних охарактеризували ситуацію як напружену; 33% назвали її критичною та вибухонебезпечною; 3% — спокійною; ще 5% не змогли визначитися.

Утім, попри високий рівень напруженості в суспільстві, більшість громадян виступають не за радикальні, а за конструктивні шляхи виходу країни з кризи. Так, 44%

дення позачергових виборів президента; 15% — налаштовані радикально й схвалили би блокаду «ДНР» та «ЛНР», філій російських банків тощо; 13% — хотіли б відставки Кабінету міністрів; 10% — охоче б переобрали парламент. Важливо підкреслити, що 7% українців убачають вихід із кризи в активізації масових протестів по всій країні, спря-

Якби проводився референдум про вступ нашої країни в НАТО, то підтримали б таку ініціативу 43% респондентів, а проголосували б проти 34%. Не пішли б на референдум 10%. 13% респондентів не змогли відповісти.

Наступне запитання було таке: «Якщо обирати між Україною, Європою, Росією чи США, де б ви хотіли аби

сьогодні. Так, 61% вважають, що українська мова повинна бути єдиною державною; 20% відповіли, що українська має бути державною, втім, російська мова може бути офіційною в окремих регіонах. За російську як другу державну виступають 15% опитаних. 4% респондентів не мають власної думки з приводу мовного питання.

КОНТЕКСТ

Рейтингу Вакарчука як політика не існує. Його сприймають як музиканта

У цьому дослідженні не фігурувало прізвище Святослава Вакарчука, якого останнім часом досить часто «запрошують» взяти участь у президентських перегонах.

Утім, керівник соціологічної служби «Рейтинг» Олексій Антипович розповів, який рівень підтримки має Вакарчук, інші політики та медійні персони, яких також не задали в соціопитуванні:

«Якщо пригадати дані опитувань, які ми проводили раніше, то можна визначити рей-

тинг Святослава Вакарчука. Він близький до 5%. Але треба визнати, що це рейтинг співака, а не політика. Сьогодні в Україні немає чіткого сприйняття лідера «Океану Ельзи» саме як політика.

Натомість рівень підтримки (також за результатами минулих опитувань) Віталія Кличка та Юрія Луценка складає близько 1% у кожного. Це взагалі не позиціоновані прізвища як для кандидатів на посаду президента.

Володимир Гройсман та Володимир Зеленський мають по 3-4%».

СУДОВЕ ШОУ: відеозв'язок, Мальдіви і пошуки Femen

Судовий процес, в якому екс-президента-втікача Віктора Януковича звинувачують у державній зраді, все більше стає схожим на шоу. Пригадаймо, генеральний прокурор обіцяв, що ще до минулого Дня незалежності вирок буде винесено, але не вийшло. Вау-ефект, звичайно, дуже потрібен владі... Однак у майбутньому цей суд може боляче відгукнутися Україні, коли захист Януковича оскаржуватиме ймовірний вирок в ЄСПЛ.

Минулого тижня в Оболонському суді столиці допитали чинного президента Петра Порошенка. За великим рахунком, не дуже зрозуміло, чим він міг бути корисним у цій справі, але якщо потрібно, то потрібно. Ось тільки глава держави, попри безпрецедентні заходи безпеки, так і не приїхав до суду і вирішив відповісти на пи-

та після запитання захисту про його тривалу відсутність у країні під час відпустки на Мальдівах.

«Петре Олексійовичу, я прошу вибачення. Напевно, я мав рацію. Захисники спеціально ставлять запитання, які не стосуються цього кримінального провадження, не бажаючи вас допитувати. Я змушений припинити ваш допит, подякувати

питання про те, чи підписував він той самий лист до Путіна про введення військ. Це могло би бути найголовнішим та найвагомим аргументом у суді».

Але і це ще не все. Так, навіть незважаючи на те, що Порошенко не прибув особисто до суду, заходи безпеки дійсно були безпрецедентними. І справа тут не у величезній кількості силовиків, рамок, металошукачів і аж надто прискіпливому огляді особистих речей. Справа в тому, що, напевно, вперше правоохоронці фактично роздягали жінок-журналісток, які прибули на засідання суду.

Нагадаємо, що не так давно активістка Femen атакува-

«ЧОМУ Б НЕ ДОПИТАТИ ПО СКАЙПУ САМОГО ЯНУКОВИЧА І НЕ ПОСТАВИТИ ЙОМУ ПРЯМО ПИТАННЯ ПРО ТЕ, ЧИ ПІДПISУВАВ ВІН ЛИСТ ДО ПУТІНА ПРО ВВЕДЕННЯ ВІЙСЬК? ЦЕ МОГЛО БИ БУТИ НАЙГОЛОВНІШИМ І НАЙВАГОМІШИМ АРГУМЕНТОМ У СУДІ»

тання в режимі відеоконференції.

Порошенко сказав, що не зміг особисто бути присутнім на засіданні, оскільки у нього занадто багато справ державної ваги. Але хіба не можна було якимось чином перекроїти розклад, вибрати інший день? Мабуть, це було не дуже складно. Навіть зайнятий президент, швидше за все, міг би знайти «віконце» — кілька вільних годин. Здавалося б, що тут страшного? Але виникли не найкращі паралелі з тим же Віктором Януковичем, якого також допитували в режимі відеоконференції. Тож піарникам глави держави варто було б серйозно замислитися.

Загалом, як і передбачалося, нічого корисного ми не почули. Але закінчилося все дуже цікаво. Оболонський районний суд Києва достроково припинив допит президен-

та, що поставилися відповідально до тієї повістки, яку суд вам направив минулого тижня. Дякую за вашу явку в суд і всього вам найкращого», — чемно вибачився суддя.

До слова, клопотання захисту про повторний допит Петра Порошенка було відхилено.

«Одним із парадоксальних наслідків допиту президента Порошенка у суді стало те, що тепер сторона захисту одержує додаткові аргументи щодо подвійних стандартів.

Притому навіть саме для цієї справи був потрібен допит Порошенка — не ясно. Він сказав дуже мало, а нового не сказав нічого, — прокоментував допит на своїй сторінці у «Фейсбукі» політолог Петро Олещук. — Я не зовсім розумію, чому було не допитати по скайпу самого Януковича та не поставити йому прямо

ла президента України Петра Порошенка під час його візиту до Австрії на Віденський бал. Так що зараз правоохоронцям важливо було не пропустити нікого підозрілого...

Цікаво, що сам президент наступного дня вибачився перед журналістками через свого прес-секретаря Святослава Цеголка. Той зазначив, що такі дії є неприпустимими і що буде проведено службове розслідування. І його дійсно проведуть, і дійсно когось покарають... Але ж справа не в цьому. Хіба могли правоохоронці без команди зверху самі вигадати таке приниження? Відповідь очевидна.

А ось ще одне, мабуть, найважливіше питання: звідки такий панічний страх перед власним народом?

Марія АНІНА

Антикорупційна риболовля

Є така кумедна дитяча іграшка — магнітна вудка. Береш її та ловиш на магніт яскраву рибку, а потім викидаєш улов в умовний ставок. І так весь час. Це ж весело! Щось подібне відбувається в нас у царині боротьби з корупцією. За чотири роки після Революції Гідності жодної «великої риби» зловити не вдалося, хоча нібито спроби були. Вони, ці риби, весь час повертались у своє рідне водоймище.

При цьому генеральний прокурор України розповідає нам, що боротьба з корупцією йде повним ходом! Так, у 2017 році співробітники прокуратури спільно з іншими правоохоронними органами затримали понад 9 тисяч корумпованих чиновників; було винесено 1692 судових вироків щодо корупціонерів. Про це Юрій Луценко заявив на брифінгу, присвяченому підсумкам роботи ГПУ за минулий рік.

«1692 вироків по корупційних справах було винесено в судах. Ця цифра втричі більше, ніж у Румунії, Польщі, будь-якій країні ЄС. Сподіваюся, що наші колеги з НАБУ дадуть гідну відповідь у формі вироків... Якщо САП і НАБУ дадуть таку відповідь — країна зміниться», — заявив він.

А це генеральний прокурор зазначив: «Ми повинні втримати цей темп і в поточному році. Станом на сьогодні цифра зафіксованих корупціонерів (цікавий *однаке термін вигадав Юрій Віталійович, але йому можна, він же не юрист. — Авт.*) 1430 — за неповних два місяці, ще 315 звинувачень знову скеровані до суду».

Цифри і справді вражають. Але де ж вироків щодо, як він це називає, «великої риби»? Тут генеральний прокурор киває на Національне антикорупційне бюро України.

Ланцюжок виходить досить цікавий: Генпрокуратура нарікає на НАБУ і САП, НАБУ і САП — на суди. Спеціалізований антикорупційний суд не можуть створити ось уже кілька років, тому що президент не вносив відповідний законопроект. А коли вніс, у нардепів просто до нього руки не ді-

йшли. От тільки до цього документа у МВФ і Світового банку є купа претензій, і деякі з них цілком обґрунтовані. Незважаючи на це, в Раді законопроект начебто все ж розглядали-муть невдовзі. Ох і дивна ця історія...

Тим часом Юрій Луценко заявив, що «в цьому році повинні бути завершені всі справи посадовців часів Януковича із санкційного списку. І це наше головне завдання у цьому напрямку». Генпрокурор анонсував заочні судові процеси не тільки щодо Януковича, Захарченка, Якименка, а й Курченка, Клименка, Ставицького, Арбузова, Азарова та інших. Це якесь дежавю, адже Юрій Віталійович вже обіцяв щось подібне минулого року. Втім, обіцяти — не означає одружитися. А це обіцяного три роки чекають. Тож можна засікати час.

А ось ще одна цікава інформація. При НАЗК створений робочий орган для законодавчого врегулювання проведення перевірок на добросовісність. Його робота дозволить підготувати узгоджені законодавчі пропозиції щодо впровадження ефективного антикорупційного механізму. То що, з електронними деклараціями вже розібралися? Корупціонерів відловили і посадили?

Насправді ж від цієї боротьби з корупцією вже трохи нудить. Стільки успіхів, але жоден топ-корупціонер не покараний! І в цій ситуації всі відмовки прекрасні...

Скільки ж триватиме ця удавана «риболовля»? Здається, нескінченно...

Микола БИКОВ

УКРАЇНА ПОСІЛА 130-ТЕ ІЗ 180 МІСЦЬ В ІНДЕКСІ КОРУПЦІЇ TRANSPARENCY INTERNATIONAL. ДЛЯ КРАЩОГО РОЗУМІННЯ: НА ПЕРШОМУ МІСЦІ — НОВА ЗЕЛАНДІЯ, А НА ОСТАННЬОМУ — СОМАЛІ

Підвищення ціни на газ для населення і теплокомуненерго (ТКЕ) — питання практично вирішене. Тому що владі, хоч кров з носа, потрібно отримати довгоочікуваний транш від МВФ. Дорогі серцям і гаманцям українців президент і уряд влаштували танці з маракасами, щоб відстрочити виконання ключової вимоги Фонду — створення Антикорупційного суду. Тому, аби задобрити «Мінотавра» та отримати такий жаданий кредит, кинуть йому, ненаситному, «кістки» — приватизацію держпідприємств і, власне, зростання вартості блакитного палива.

Про те, що ціна на газ для населення має зрости, говорилося неодноразово в експертному середовищі. Тому що відповідно до встановленої Кабміном Гройсмана формули ціноутворення на нього вартість блакитного палива повинна бути прив'язана до імпортного паритету. Це вимога містилася в постанові №187, ухваленій урядом на чолі з Володимиром Борисовичем. До слова, в цьому ж документі був прописаний обов'язковий перегляд ціни на газ для населення двічі на рік — 1 жовтня та 1 квітня. І якби ціна складалася строго за формулою, то в нинішньому опалювальному сезоні українцям довелося б платити за газ на 19% більше, а за гарячу воду та опалення — аж на 20%.

Але... прем'єр сказав, що тарифи не підвищуватимуться, і крапка. Винахідливо трохи поманіпулювавши з розрахунковим періодом, він не зморгнувши оком заявив, що ринкова ціна газу в жовтні, коли мав відбутися її перегляд, вища за ту, по якій блакитне паливо продають українцям, всього на 5,6%. А в постанові, мовляв, чорним по білому написано, що якщо подорожчання ресурсу становить менше 10%, то немає підстав для перегляду його ціни.

Ось тут би увірувати в людинолюбство пана Гройсмана... Та він явно не інтересами українців опікується, а своїм політичним майбутнім. Подальшого підвищення тарифів не витримують ні населення, ні держбюджет, з якого черпаються кошти на субсидії.

Але якщо багатомудрий прем'єр думає, що обдурив МВФ, він сильно помилився. Грати з Фондом — все одно що сидати за гральний стіл із шулером. Транш так і не було отримано — ні до Нового року, ні після. Тепер вимоги міжна-

родного кредитора не тільки відновилися, але й розширилися «наполегливою рекомендацією» запустити роботу Антикорупційного суду. А це, фактично, топтання на хворій мозолі героїв панамських і інших офшорів, які комфортно облаштувалися у владі.

Після зустрічі в Давосі Петра Порошенка з директором розпорядником МВФ Крістін Лагард розмови про вимоги Фонду підвищити ціну на газ для населення поновилися і навіть стали гучнішими. І тут українська влада опинилася між Сциллою і Харібдою. Не виконаєш умови «Мінотавра» — не буде транша, що потягне за собою серйозну девальвацію гривні. Виконаєш — на-

ГАЗ СПОТИКАННЯ

ють суму економічно обґрунтованої вартості проїзду — 7 грн, а краще 7,5 грн.

Після витриманої паузи з боку чиновників, коли суспільство обурюється, але потихеньку готується до гіршого, «на білому коні» з'являється мер і заявляє про досягнуті з транспортниками домовленості, що ціна на проїзд зросте, але всього лише до 6 грн. Народ полегшено зітхає, в повітря чепчики не кидає, та все ж зау-

НАК зробила свою справу, зараз натякнувши на некоректність встановленої Кабміном формули. Після цього заговорили джерела в уряді, а пізніше й самі міністри. Так, віце-прем'єр Павло Розенко запевнив, що в поточному опалювальному сезоні зростання тарифів точно не буде. Мовляв, ніхто й не планував підвищувати ціни. А буча здійнялася через те, що зараз розглядається питання про підвищення тари-

може реалізовувати ресурс населенню і теплокомуненерго самостійно, а не через НАК, як це відбувається зараз.

У планах уряду — продовжити спецзобов'язання з продажу природного газу для потреб населення до 2021 року. Уже в наступному році «Укргазвидобування» може добути 16,2 млрд куб. м, з яких газзбутам для забезпечення потреб населення в газі продадуть 10,9 млрд куб. м за сьогоднішньою ціною 4942 грн за тисячу кубів (5930 грн з ПДВ). Решта газу піде «Нафтогазу» для реалізації його ТКЕ.

Якщо такий план МВФ не задовольнить, то є запасний: «Укргазвидобування» в 2018 році продає блакитне паливо газзбутам для населення в тому самому об'ємі — 10,9 млрд куб. м за такою ж ціною — 4942 грн за тисячу кубометрів (5930 грн з ПДВ), а залишок іде теплокомуненерго, але вже не для НАК, а для реалізації газу на біржі.

НАК у цьому разі буде доручено закуповувати газ для ТКЕ в об'ємі 5,3 млрд куб. м будь-де — або на внутрішньому ринку, або у «Газпрому», або у європейських постачальників. Аби пропозиція була вигідна.

Однак найголовніше в газовій історії — вимога МВФ зменшити кількість родин, які отримують субсидії, до 25% і забезпечити газом внутрішнього виробництва всіх споживачів вже до 2021 року. Те, що будь-яке підвищення тарифів гарантує збільшення кількості тих, хто звертається за допомогою, Кабмін, очевидно, не турбує. Адже поки він занепокоєний тим, як і МВФ задовольнити, і електорат високими тарифами не розполохати. Та виникає цілком логічне запитання: якщо уряд Гройсмана визнає затверджену ним же формулу помилковою, то, гіпотетично, населення зможе розраховувати на компенсацію. Тому що фактично ми платили за газ за завищеною вартістю. Але ні. З величезною ймовірністю подорожчання газу для населення відбудеться в цьому році. А ось коли і наскільки — залежить від домовленостей із Фондом.

Катерина МІЦКЕВИЧ

«НАФТОГАЗ» ПІДРАХУВАВ, ЩО ВАРТІСТЬ ГАЗУ ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ ТА ПІДПРИЄМСТВ ТКЕ 31 КВІТНЯ 2018 РОКУ МОЖЕ ЗБІЛЬШИТИСЯ НА 62% — З 4942 ДО 8030 ГРН ЗА ТИСЯЧУ КУБОМЕТРІВ (БЕЗ ПДВ), ЯКЩО УМОВИ ТОРІШНЬОЇ ПОСТАНОВИ, ЯКА ВИЗНАЧАЄ ЦІНУ НА ГАЗ, НЕ БУДУТЬ ЗМІНЕНІ. А З ЖОВТНЯ 2018-ГО БЛАКИТНЕ ПАЛИВО ПОДОРОЖЧАЄ АЖ НА 73% — ДО 8530 ГРН ЗА ТИСЯЧУ КУБІВ

передодні виборів поховаєш себе живцем. І тепер, по суті, залишається одне — викручуватися.

Мер-«космонавт» Леонід Черновецький давно полишив Україну, але справа його живе. Так, коли він хотів підвищити, наприклад, вартість проїзду в метро, він діяв старим випробуваним способом, який можна сформулювати так: «спочатку вимагай більшого, щоб врешті отримати бажане». Грубо кажучи, якщо є намір одну поїздку здорожити з 5 до 6 грн, треба оприлюднити звіт метрополітену про нерентабельність підприємства та навіть роботу у збиток. Далі фахівці назива-

важує, що платити 6 грн краще, ніж 7 грн. А головне — невдоволення мером немає. Тому що він зробив все що міг.

У газовому питанні «сценарій Черновецького» спрацював. Шокову терапію забезпечив «Нафтогаз», який підрахував, що вартість газу для населення і підприємств ТКЕ з 1 квітня 2018 року може збільшитися на 62% — з 4942 до 8030 грн за тисячу кубометрів (без ПДВ), якщо не будуть змінені умови постанови від 22 березня 2017 року, яка визначає ціну на нього. А з жовтня 2018-го блакитне паливо подорожчає аж на 73% — до 8530 грн за тисячу кубів.

у подальшому, адже цього наполегливо вимагає МВФ. За його словами, уряд зараз працює над аналізом формули й пропозиціями нових її варіантів для Фонду. Розенко розраховує, що до вересня, тобто фактично до нового опалювального сезону, нову модель ціноутворення на газ для населення затвердять.

Далі, згідно із «сценарієм», з'явилася урядова пропозиція розтягнути підвищення ціни на газ для населення на півтора року, щоб не бити по людях новими тарифами ось так відразу. Мовляв, якщо збільшити вартість газу навіть на 30%, кількість отримувачів субсидій зросте до 60%. А це додаткове 10-мільярдне навантаження на держбюджет.

Тому Кабмін пропонує, щоб блакитне паливо, як колись електроенергія, дорожчало щоквартально на 2-3% до червня 2019 року. При цьому, щоб догодити МВФ, пропонує повністю виключити НАК «Нафтогаз» зі схеми постачання ресурсу населенню, залишивши його при цьому постачальником газу для ТКЕ. В принципі, це має сподобатися міжнародним кредиторам, які давно натякали на те, що «Укргазвидобування» спокійно

В ТЕМУ

Українці незадоволені якістю комунальних послуг

24% звернень у Держспоживслужбу України стосуються якості послуг житлово-комунального сектора.

Про це під час прес-конференції повідомив керівник відомства Володимир Лапа.

За його словами, українцям по всій країні постачаються ЖК-послуги неналежної якості. Споживачі скаржаться на те, що обслуговування прибудинкових територій здійснюється не в повному обсязі, як це задекларовано об-

слуговуючими компаніями. Також громадяни помічають, що опалення, яке розраховується для багатопверхових будинків у гігакалоріях, не відповідає заявленим нормам і, власне, нарахованим у платіжках сумах.

Володимир Лапа констатував, що у зв'язку зі значним зростанням тарифів на комунальні послуги споживачі очікують покращення оплачених ними послуг. Проте далеко не всі постачальники забезпечують належну якість.

Попри те що Україна вже п'ятий рік відбиває російську агресію, торговельні відносини з країною-окупантом тривають. Не завадили комерції ні війна на Донбасі, ні бойкотування продукції з лейблом Made in Russia. Не страшно, що українська кров летить рікою, головне — аби грошові потоки в кишені бізнесменів не мілили.

ГІБРИДНА ВІЙНА — ГІБРИДНА ТОРГІВЛЯ

Статистика — наука сувора. Навіть якщо вона на службі у влади і здатна применшити або перебільшити масштаби картини, як це відбувається в нашій чудовій країні. Суха цифра показує динаміку, яка часто невтішна. Ось і найостанніші дані Держстату вказали на дуже цікавий факт: у 2017 році найбільшим торговельним партнером України стала Росія.

Товарообіг України з країною-агресором у 2017 році був на рівні 11 млрд дол. Так, обсяг експорту товарів у РФ в минулому році склав 3,9 млрд дол., що на 9,6% більше, ніж у попередньому. Імпортувала наша країна з Росії на суму 7,2 млрд дол. — більше на 39,9% порівняно з 2016-м. Отже, негативне сальдо торгівлі України з Росією — майже 3,3 млрд дол.

Другим за обсягом торговельних операцій партнером України стала Білорусь. Експорт товарів у країну — сателіт Росії в минулому році склав 1,1 млрд дол. (зростання на 26,6%), імпорт — 3,1 млрд дол. (на 15,4% більше, ніж в 2016-му). Відповідно, і з цією країною ми торгували зі збитком для себе, адже купівля товарів із Білорусі перевищила продаж товарів до цієї держави на 2 млрд дол.

Президент громадської організації «Центр дослідження політичних цінностей» **Олесь ДОНІЙ** розповів «ВВ», що торговельні відносини з країною-окупантом законодавчо не обмежені. Він нагадав, що перелік санкцій, які ввела наша країна щодо юридичних та фізичних осіб РФ, досить невеликий. До нього увійшли насамперед авіаційні й суднобудівні компанії, банківські установи, оборонно-промислові центри та телеканали, а також сотні російських громадян, причетних до анексії Криму та окупації Донбасу. Сьогодні парламентарі мають намір ініціювати заборону на ввезення програмного забезпечення з РФ, мабуть, згадавши (хоч і з запізненням) про наслідки атак вірусу «Петя».

ТОРГУЄМО ЧИ ВОЮЄМО?

Експерт провів аналогію із середньовіччям, коли ворожі сторони торгували на повну, тому що еліти були зв'язані між собою, в тому числі кровними узами. В новітній історії така практика була припинена, підкреслив він.

«Тому, тоді як влада заявляє про гібридну війну Росії, дії нашої держави відносно країни-агресора також пахнуть гібридністю. Ми не розриваємо дипломатичних відносин, не припиняємо транспортне сполучення. Вже те, що російський напрям залізниці є найприбутковішим, говорить саме за себе», — нарікає Олесь Доній.

Голова Комітету економістів України Андрій НОВАК вважає, що торговельні відносини між Росією

такі тісні комерційні зв'язки. Втім, якщо згадати період перед доленосними для нашої країни подіями, то вже тоді «братський народ» активно забороняв ввезення на територію РФ наших продуктів. Спочатку були «сирно-молочні» війни, потім «цукеркові», а вже скільки було «м'ясних»! А в серпні 2013 року митна служба РФ взагалі внесла до переліку «ризикованих» усіх українських експортерів, що призвело до фактичної блокади поставок товарів із нашої країни.

За словами **президента Українського аналітичного центру Олександра ОХРИМЕНКА**, по суті, саме Росія ще до анексії Криму та війни на Донбасі пішла шляхом обмеження доступу укра-

мірою російській. На жаль, ЄС, Китаю, Африці і Штатам наше машинобудування не потрібне. З чорною металургією теж все досить складно. Теоретично Україна може налагодити експорт на Близький Схід. І на цьому все», — розповів «ВВ» **Олександр Охріменко**.

За словами експерта, збільшення товарообігу між РФ і Україною в 2017 році справді очевидне. Однак нічні 39% порівняно з 70% у 2013-му аж ніяк не говорять про відновлення торговельних відносин із країною-агресором. Утім, зазначає він, на тлі падіння експорту машинобудівної продукції українські агропромисловці досягли успіху в експорті свого товару, зокрема соняшниково-

За словами Андрія Новака, імпорт російських енергоносіїв і дав різке зростання товарообігу, що підтверджує статистика.

«Досі 75% палива на українських заправках — російського походження. І це при тому, що Україна має власні нафтопереробні підприємства і могла б нарощувати власне виробництво, що, на жаль, зроблено не було», — підкреслив Андрій Новак.

Олесь Доній упевнений, що припинення торговельних відносин із РФ не хочуть насамперед представники української влади, що, по суті, розбещує суспільство. Він запропонував згадати нещодавній журналістський розслідування, під час яких у президента України знайшлися в країні-агресорі, крім Липецької фабрики, ще кілька пов'язаних із АПК джерел доходу. А коли президент **Roshen В'ячеслав Москалевський** не бачить нічого особливого в тому, що продає свою продукцію до Придністров'я, це викликає дуже неприємні думки.

«В інтересах української держави на першому місці стояла б територіальна цілісність Молдови. І встановлений РФ на території Придністров'я режим, аналогічний так званому ЛНР і ДНР, був би критично оцінений. Однак ми бачимо на прикладі бізнесу президента, що можна торгувати з сепаратистськими регіонами. І якщо можна торгувати з РФ і Придністров'ям, то слід очікувати торгівлі з окупованими територіями Донбасу, тобто з сепаратистами.

Коли у представників влади є персональний корисливий інтерес, вони будуть готові торгувати з ким завгодно, навіть із окупантами. Адже для олігархічних кланів, які прийшли в політикум і збагачуються за рахунок перебування на державних посадах, такі критерії, як добросовісність, відходять на задній план», — підсумував експерт.

Олена САФОНОВА

ТОВАРООБІГ УКРАЇНИ З КРАЇНОЮ-АГРЕСОРОМ У 2017 РОЦІ БУВ НА РІВНІ 11 МЛРД ДОЛ.

ТАК, ОБСЯГ ЕКСПОРТУ ТОВАРІВ У РФ В МИНУЛОМУ РОЦІ СКЛАВ 3,9 МЛРД ДОЛ., ЩО НА 9,6% БІЛЬШЕ, НІЖ У ПОПЕРЕДНЬОМУ. ІМПОРТУВАЛА НАША КРАЇНА З РОСІЇ НА СУМУ 7,2 МЛРД ДОЛ. — БІЛЬШЕ НА 39,9% ПОРІВНЯНО З 2016-М

і Україною на п'ятому році війни не стільки лежать у фінансовій або економічній площині, скільки є питанням моралі й політики. При цьому, на жаль, повністю розірвати комерційні зв'язки з агресором нам насправді не вдасться.

ЕНЕРГОТОЧКА ЗІТКНЕННЯ

Україна, здобувши незалежність, зберегла міцні торговельно-економічні зв'язки насамперед із країнами пострадянського простору. Як то кажуть, всі один одного знають, та й підлаштовуватися до вимог західних і східних партнерів не потрібно. Тому не дивно, що занадто довго саме Росія була головним торговельним партнером нашої країни. Революція Гідності трохи послабила

їнських товарів на російський ринок. Після накладення західними партнерами на країну-агресора санкцій Кремль увів і свої санкції проти України.

Експерт зазначив, що через погіршення торговельних зв'язків із нашою країною Росія за період з 2014-го по 2017 рік фактично втратила 60 млрд дол., тоді як Україна — близько 35 млрд дол. Однак, попри різницю в цифрах, саме для нас це був болючий удар. Так, першим постраждало наше машинобудування, потім і металургія значно скоротила обсяги експорту.

«Зараз ми продукцію машинобудівного комплексу постачаємо в Казахстан, Молдову і Білорусь. Тому що вона затребувана лише на території СНД. Але й ці ринки не замінюють нам повною

вої олії, досить ефективно освоюючи нові ринки — Індію, країни Азії та Північної Африки.

Андрій Новак підкреслив, що з 2014-го по 2016 рік включно торговельні відносини України з РФ були мінімізовані.

«Частка Росії в експортно-імпортних операціях України зменшилася з 35% до 8%. Фактично взаємна торгівля звелася до критичного імпорту, який безпосередньо стосується питань безпеки нашої держави. Це передусім ядерне паливо для українських атомних електростанцій. Досі 75% ядерного палива постачається з РФ. І ми від нього, на жаль, не можемо так просто відмовитися, інакше зупиняться наші АЕС, а це спричинить енергетичний колапс в Україні», — пояснює він у коментарі «ВВ».

Позовний шлях України проти Росії в Гаазі довгий і тернистий. Хай там як, а міжнародні суди не люблять метушню, адже порушені справи назвати пересічними складно. Саме тому так мало зрушень у поданих Києвом ще в 2016 році позовах проти країни-агресора.

СТАРОМУ ПОЗОВУ — НОВЕ ДИХАННЯ

Порошенко, негласно розпочавши підготовку до президентських і парламентських виборів, не минає жодної нагоди, щоб розповісти про успіхи України на дипломатичній ниві й міжнародних юридичних полях. І навіть якщо новин із цих фронтів поки немає, не гріх їх створити, особливо якщо ти — головний ньюсмейкер країни.

Так, минулого тижня офіційний Київ передав до Постійної палати третейського суду в Гаазі меморандум, у якому зібрана доказова база й викладені претензії до порушення РФ суверенних прав України в Чорному та Азовському морях, а також у Керченській протоці.

На офіційному сайті глави держави з'явилася новина під заголовком «Україна позивається проти Росії до Постійного арбітражного суду в Гаазі за Конвенцією ООН з морського права». Якщо відкинути пафос, в інформації можна відшукати кілька ключових меседжів.

Перший — президент уповноважив заступника міністра закордонних справ з питань євроінтеграції Олену Зеркаль представляти інтереси України під час розгляду питання про порушення Конвенції ООН з морського права 1982 року в Міжнародному арбітражному суді.

Другий — Україна в Міжнародному суді ООН в Гаазі відстоює свої юридичні позиції в питанні порушення країною-агресором інших конвенцій ООН, зокрема Конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму та Конвенції про ліквідацію всіх форм расової дискримінації.

Третій меседж — готуються документи, що містять доказову базу щодо військових злочинів Росії.

Всі ці позиції, безумовно, правильні й позитивні. Але... практично всі позови України про порушення Росією перерахованих вище конвенцій були подані ще кілька років тому. Їх розгляд повільно, але просувається. Офіційний Київ у цих процесах діє чітко в рамках встановлених процедур. Так, доповідь про військові злочини Росії в Україні було передано до Міжнародного кримінального суду в Гаазі ще в 2014 році, а в 2016-му МКС почав вивчати

Довга дорога ДО ГААГИ

матеріали. Цілком зрозуміло, що за чотири роки війни доказів скоєних російськими найманцями злочинів стає все більше, і, природно, вони передаються до суду в міру надходження.

В той самий Трибунал з морського права Україна подала позов у 2016 році. Перше засідання зі спору нашої країни з РФ, на якому було затверджено графік його роз-

До честі Міністерства закордонних справ і Олени Зеркаль, яка, до слова, представляє інтереси України в усіх спорах про порушення Росією конвенцій ООН, вони інформували про подання меморандуму грамотою й коректно. І заступник міністра закордонних справ з питань євроінтеграції чесно говорить про те, що Росія може затягувати розгляд справи, тому вердикт

ЗА ЧОРНЕ МОРЕ І БІЛИЙ ПАРОПЛАВ

Меморандум, підготовлений Україною для Постійної палати третейського суду в Гаазі, містить понад 400 сторінок, 133 з яких — це тільки описова частина. До них додаються докази, свідчення очевидців, карти та інші задокументовані аргументи нашої країни в цьому спорі.

**У РАЗІ ЯКЩО РОСІЯ ВІДМОВИТЬСЯ
ВИКОНУВАТИ РІШЕННЯ МІЖНАРОДНОГО СУДУ,
УКРАЇНА НА ПІДСТАВІ ПОЛОЖЕНЬ
НЬЮ-ЙОРКСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ
ПРО ВИКОНАННЯ АРБІТРАЖНИХ РІШЕНЬ
ЗМОЖЕ ЗВЕРНУТИСЯ ДО БУДЬ-ЯКОЇ КРАЇНИ
— ПІДПИСАНТА ЦЬОГО ДОКУМЕНТА
З ПРОХАННЯМ ЗААРЕШТУВАТИ МАЙНО РФ**

гляду, відбулося в 2017-му. І... згідно з встановленим порядком, Україна повинна була до 19 лютого подати до Гааги меморандум про порушення Росією морського права. Що, власне, й було зроблено вчасно. Але чомусь Адміністрація президента це подає як новий позов до країни-агресора.

по ній ми побачимо ще не скоро.

Утім, гарант (або той, хто писав за нього репліки в новині) має рацію в одному: країну-агресора необхідно карати на всіх фронтах, в тому числі юридичному. І шлях до Гааги — в усіх можливих напрямках — буде незайвим.

Надані дані мають переконати суд в обґрунтованості звинувачень Росії в узурпації прав України як прибережної держави.

Після подання нашими представниками меморандуму, згідно з порядком розгляду позову, Росія повинна зробити хід у відповідь: або подати впродовж трьох місяців запе-

речення щодо юрисдикції суду в конкретному спорі (що ще затягне процес, тому що суд, як правило, ухвалює рішення про юрисдикцію близько року), або ж до 19 листопада надати свій контрмеморандум. Лише в квітні 2019 року Київ, вивчивши казки про правоту РФ, зможе подати свої заперечення. А 19 вересня 2019-го Росія, за процедурою, подасть свої. І тільки після всіх цих процедур судді перейдуть до розгляду справи по суті. Тобто раніше 2020 року вердикту в цьому позові чекати не варто.

Україна має всі шанси здобути перемогу в спорі. Зрозуміло, що Росія, якій не звикати до міжнародних судів, буде гнути свою лінію. Мовляв, «Кримнаш», значить, і територіальні води півострова з континентальним шельфом теж «наші». Але ось проблема — всі морські ділянки кордону України визнані й затверджені двосторонніми угодами, в тому числі підписаними з РФ (на жаль, наша країна вже знає ціну таким договорам). І головне — координати кордонів зберігаються в міжнародному депозитарії. Тому скільки б прийнятих після анексії Криму законів кремлівські кривокодедри не надавали, це їм точно не допоможе.

Можна припустити, що в разі рішення суду на користь України РФ відмовиться його виконувати. Путінська Росія вже неодноразово демонструвала своє наплювацьке ставлення до міжнародного права. Але тоді, згідно з Нью-Йоркською конвенцією про виконання арбітражних рішень, ми зможемо звернутися до будь-якої країни — підписанта документа з проханням заарештувати майно держави-порушника.

Як розвиватимуться події, поки говорити складно. Головне зараз — запастися терпінням і намагатися якомога менше помилитися. Тому що кожен наш огріх буде використаний нам на шкоду. Як, наприклад, заява «головного юриста країни» Юрія Луценка про наміри продати заарештовані в січні 2017 року за рішенням Печерського райсуду Києва так звані «вишки Бойка», які знаходяться в окупованому Криму.

До 2020-го Росія має можливість накопичити аргументи проти України. Дуже не хотілося б, щоб історія часів Ющенка з островом Зміїний повторилася, коли після рішення Міжнародного суду ООН і Україна, і Угорщина заявили про завершення спору на свою користь. Ось тільки за фактом Зміїний визнали островом і територією нашої країни, але новий кордон дав змогу Румунії отримати 9,7 тисячі квадратних кілометрів континентального шельфу.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

КОНТЕКСТ

Що Україна інкримінує агресору

Основні претензії, зазначені в меморандумі, можна розділити на кілька блоків.

Один із головних — будівництво Керченського моста, який споруджують в українських територіальних водах без відповідного дозволу нашої країни і через який обмежено навігацію в Керченській протоці.

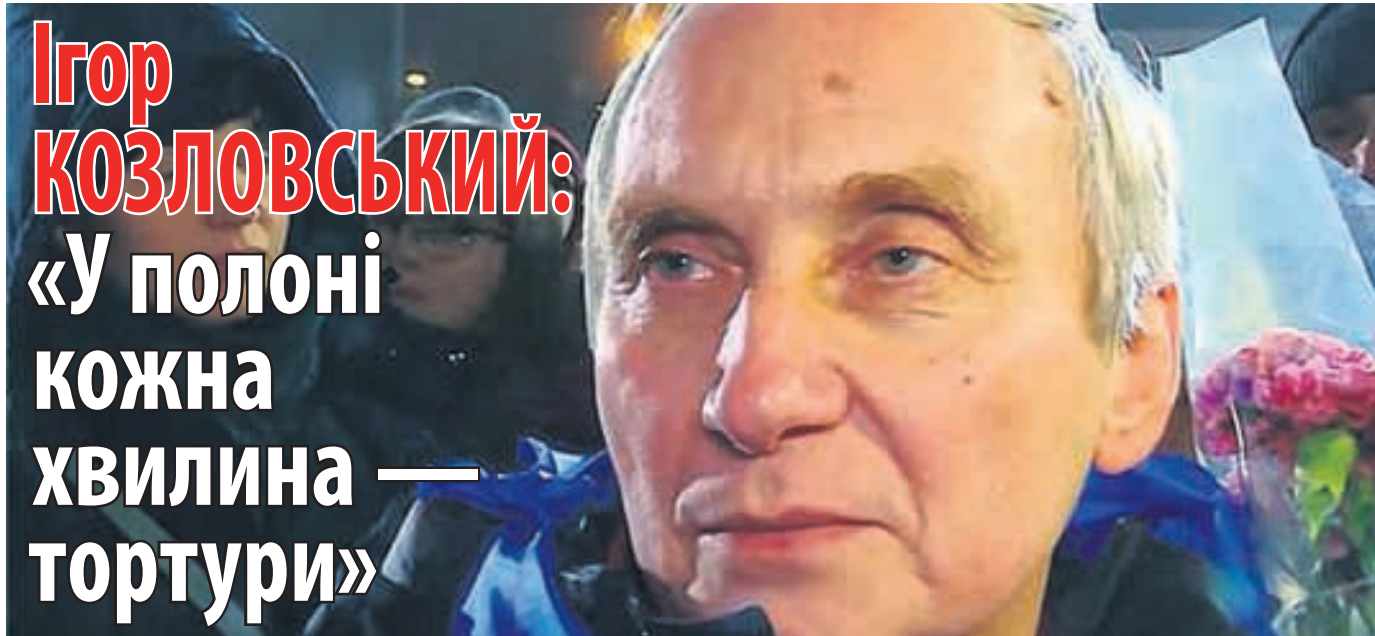
Ще один блок — захоплення і незаконна розробка Одеського, Голіцинського, Архангельського і Штормового газоконденсатних родовищ, а також незаконна конфіскація українських бурових установок.

Крім цього, Україна висуває РФ претензії у зв'язку із незаконним виловом риби в економічній зоні України навколо Кримського півострова, спричиненням шкоди екологічній системі Чорного і Азовського морів, дослідженням археологічних та історичних об'єктів на дні Чорно-

го моря без згоди нашої країни, а також звинувачує її в узурпації навігаційних прав.

Сума компенсації, яку офіційний Київ розраховує отримати в разі позитивного рішення Гааги, поки не уточнена, оскільки незаконне використання наших територій триває.

Утім, щоб зрозуміти, що окупанти свої апетити зменшувати не мають наміру, потрібно подивитися на дані «Чорноморнафтогазу». У компанії підрахували, що Росія за роки анексії півострова незаконно видобула 7,2 млрд куб. м газу, тільки на Одеському газовому родовищі — 3,5 млрд. куб. м. Окупаційна влада Криму вирішила використовувати це родовище на повну: за наявних 7 свердловин пробурили ще 11 і досить активно качають звідти блакитне паливо.

Ігор КОЗЛОВСЬКИЙ: «У полоні кожна хвилина — тортури»

63-річний історик і релігієзнавець з Донецька Ігор Козловський відомий своєю проукраїнською позицією. В 2014 році він брав участь в організації проукраїнського молитовного марафону в Донецьку, а 27 січня 2016-го був заарештований сепаратистами. Він один з найвідоміших політв'язнів, які були звільнені під час обміну полоненими наприкінці грудня 2017 року.

» **Wiener Zeitung:** Пана Козловський, ви майже два роки перебували в полоні у проросійських сепаратистів. Якими були умови вашого утримання під вартою?

Ігор Козловський: Перший місяць я провів у підвалі будівлі спецслужб. Там було нестерпно. Сирий підвал, тільки один прийом їжі на день, ні ліжка, ні туалету. Під час допитів мені натягали на голову мішок, били і тримали пістолет біля скроні. Вони дали мені в руки дві гранати і запевняли, що знайшли їх у моєї квартирі. Потім я майже рік перебував у попередньому ув'язненні разом із іншими політичними в'язнями і позбавленими власності бізнесменами. Останні

Росії. Звичайно, це абсолютно помилкова надія. Але більша частина просто чекає.

Не можна забувати про те, що в 2014 році десятки тисяч людей у Донецьку вийшли на вулиці за Україну. Більшість із них вже покинули регіон, але деякі все ж залишилися. Їм доводиться особливо важко.

Проблема полягає ще і в тому, що потрібно відвоювати не тільки територію, а й людські душі. Ми повинні розвивати особисті контакти і діалог з цивільним населенням.

» **Разом із тим люди бачать, що за сепаратистів життя не стало кращим.**

— Звичайно. Але людина — істота, яка дуже добре вміє пристосовува-

Це зовсім не приховується. Зброя, товари і гроші — все йде з Росії.

» **Війна почалася майже чотири роки тому. Як відтоді змінився Донецьк?**

— Із початком війни чимало людей виїхали з Донецька, але тепер багато хто повернувся, оскільки не змогли ніде влаштуватися. Це не означає, що вони хочуть жити саме тут, але в Донецьку у них принаймні є житло.

Люди їздять між областями туди-сюди. Молодь рушає в Росію або до України. Більшість фахівців теж покинули Донецьк. Тому життя міста стало примітивнішим, більше немає освітніх заходів, до того ж ввечері діє комендантська година.

» **Медсестра Галина Гайова, яка була звільнена разом із вами, наполягає, щоб у жодному разі не було амністії для тих, хто боровся і вбивав на боці сепаратистів. Але амністія передбачена Мінськими угодами. Як ви до цього ставитесь?**

— Це дуже складне питання для українського суспільства в цілому. Гадаю, що тут треба чітко розрізняти: є люди, яких змусили працювати під владою нових де-факто правителів. Для таких повинна бути амністія. Але, звичайно, є і ті, хто вбивав.

Українське суспільство в цьому питанні теж розділене. Одні кажуть: якщо ми хочемо діалогу, то амністія дуже важлива! Інші, особливо ті, хто сам втратив близьких, категорично її відкидають. Разом із тим я особисто познайомився з багатьма людьми, які сподіваються на амністію. Вони воювали, але, по суті, вони не проти України.

» **Миротворчий процес триває вже кілька років. Які ваші прогнози?**

— Звичайно, я хотів би, щоб конфлікт був незабаром урегульований. Але перед нами ще дуже довгий шлях. Ми повинні зробити все для того, щоб люди тут, на українській вільній території, жили краще, ніж там. Для того щоб розвіяти останні сумніви щодо того, де жити краще.

Але зараз у пріоритеті — звільнити всіх інших ув'язнених. Нині готується новий обмін полоненими. Я сподіваюся на те, що він не буде знову відкладений: там, у полоні, кожна хвилина — це тортури. Години перетворюються на дні.

*Бесіду вела Сімона БРУННЕР,
Wiener Zeitung, Австрія
(Матеріал друкується
зі скороченнями)*

У 2014 РОЦІ ДЕСЯТКИ ТИСЯЧ ЛЮДЕЙ У ДОНЕЦЬКУ ВИЙШЛИ НА ВУЛИЦІ ЗА УКРАЇНУ. БІЛЬШІСТЬ ІЗ НИХ УЖЕ ПОКИНУЛИ РЕГІОН, АЛЕ ДЕЯКІ ВСЕ Ж ЗАЛИШИЛИСЯ. ЇМ ДОВОДИТЬСЯ ОСОБЛИВО ВАЖКО

півроку я провів у виправній колонії, там умови були кращими.

» **У чому вас звинувачували?**

— У всьому: в екстремізмі, тероризмі, шпигунстві. Протягом року вони шукали докази, але нічого не знайшли. Таким чином, вони зупинилися на версії з двома гранатами (*Козловського звинуватили в спробі підірвати пам'ятник Леніну в Донецьку. — Ред.*). Вони сказали абсолютно відверто, що посадили мене за мою проукраїнську позицію, якої я ніколи не приховував. Мене звинуватили в тому, що я виховав ціле покоління, яке вийшло на вулиці за Україну і проти так званої «ДНР». Багато моїх студентів теж заарештували.

» **Як ви оцінюєте сьгоднішні настрої в Донецьку?**

— Настрої абсолютно різні. Великий вплив має російська пропаганда. Багато людей намагаються ігнорувати погане. Деякі, як і раніше, сподіваються на приєднання до

тися. Я хотів би ще раз підкреслити: в Донецьку є також жителі і з проукраїнськими настроями. Тільки вони не можуть це відкрито виявляти, тому що система дуже тоталітарна.

» **У Києві теж знову і знову чути радикальні голоси, які говорять: давайте залишимо Донбас Донбасу.**

— Звичайно, в українському суспільстві лунає багато різних голосів, серед них і радикальні. Чи мають вони право на існування? Звичайно! Це плюралізм, з яким ми повинні миритися. Але важливо те, що критична маса визнає європейські цінності і шукає шляхи діалогу.

» **Як ви оцінюєте російський контроль на території так званої «ДНР»?**

— Відомо, що всі структури, які там є, контролюються безпосередньо з Москви. Для кожного міністерства є свої російські куратори, для кожного відомства, для кожної структури.

«РАШАГЕЙТ»: злочинна недбалість Трампа

Отже, йдеться не про «вигадку» або «фальшивку», як завжди стверджував Дональд Трамп. Росія дійсно намагалася вплинути на результат президентських виборів у США 2016 року: вона прагнула дискредитувати кандидата від Демократичної партії Хіллари Клінтон на користь нью-йоркського магната.

Документ, опублікований 16 лютого спеціальним прокурором Робертом Мюллером, який розслідує втручання Росії в електоральний процес, йде врозріз із заявами Дональда Трампа. Незважаючи на те, що дехто з його оточення підозрюється у зв'язках із Росією з метою вплинути на перебіг виборів, обраний президент назвав ці звинувачення «найбільшим полюванням на відьом в історії США». Розслідування свідчить, що реальність набагато складніша.

Американське правосуддя звинувачує три організації і 13 громадян РФ у тому, що вони, видаючи себе за прихильників Трампа, використовували сотні фальшивих акаунтів у соціальних мережах для поширення чуток і розхитування протестуючої частини електорату.

Підривна робота велася «Агентством інтернет-досліджень» — організацією, заснованою Євгеном Пригожиним, олігархом, близьким до Володимира Путіна. Головна мета — «розхитати американську політичну систему». Інформація стосувалася економіки, релігії, імміграції, расового питання. Вся ця пропаганда поширювалася місяцями з постійною критикою Хіллари Клінтон. В останні тижні кампанії настирлива пропаганда активізувалася в «штатах, що вагаються», що здатні переходити з одного табору до іншого на кожних виборах.

Проте залишається неясним, наскільки підривна робота могла вплинути на результати виборів. Це не знімає відповідальності з «Фейсбука», «Твіттера» або «Гугла» за відсутність контролю над поширенням контенту, спрямованого на підірив демократичних виборів.

Доброю новиною для Трампа є те, що нині у комісії з розслідування немає жодних доказів того, що існує змова між його командою і російськими пропагандистами.

З іншого боку, шанси, що американський президент на цьому зупиниться, неочевидні. Він уже привітав себе всіма способами із тим, що був виправданий, і його перестали критикувати за «політичні атаки» і «дивацтва». Він вдається до цікавого поєднання жанрів, звинувачуючи ФБР у недбалості у випадку з масовим розстрілом у школі у Флориді 14 лютого і дорікаючи тим, що Бюро «занадто довго намагається довести зв'язок Росії з його виборчою кампанією». Але, як не дивно, Росію при цьому Трамп не критикує.

Можна зрозуміти, що його містера Трампа постраждало через те, що його обрання пройшло не за правилами. Така спроба destabilізувати США з боку іноземної держави принаймні мала б викликати беззастережне засудження чинним президентом і спровокувати заяви про запобігання подібній спробі на проміжних виборах у Конгрес у листопаді нинішнього року. Замість цього Трамп воліє жартувати про політичні пристрасті в США. «Вони вмирають від сміху в Москві. Прокинься, Америко!» — так написав він у «Твіттері». Але, вочевидь, президент США не повинен закривати очі на серйозність справи, він має зосередитися на захисті інтересів своєї країни.

Le Monde, Франція

Секретні матеріали від Спілберга

Безумовно, найзнаменитіший режисер у світі — це Стивен Спілберг. Саме він зняв такі шедеври, як «Список Шиндлера», «Врятувати рядового Райана», «Термінал», «Злови мене, якщо зможеш», «Парк юрського періоду», «Міст шпигунів»... Здавалося б, великий кіномитець просто не може помилитися. Але ж він людина, тому ні від чого не застрахований. І остання робота Спілберга — картина «Секретне досьє» — абсолютно не виправдала найвищих очікувань кіноаудиторії.

...У 1971 році власниця газети Washington Post Кей Грем (Меріл Стріп) отримала у своє розпорядження секретні документи Пентагону, які свідчать про те, що протягом багатьох років американська влада приховувала правду про війну у В'єтнамі. Кей разом із головним редактором видання Беном Бредлі (Том Хенкс) вирішує опублікувати скандальні матеріали. Її не зупиняє навіть те, що політична верхівка США намагається оскаржити право публікації секретного листування у Верховному суді...

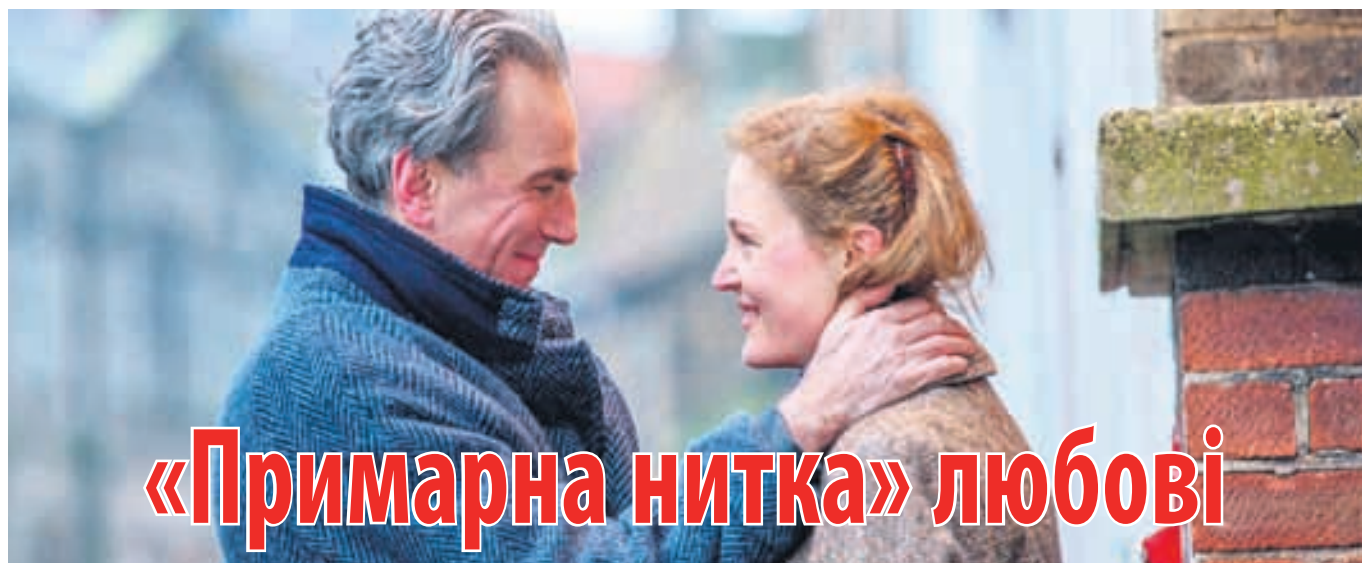
Ось, мабуть, і весь сюжет. Абсолютно нудний сценарій до фільму написали Елізабет Ханна і володар «Оскара» Джош Сінгер. Тож якщо хтось страждає від безсоння, то може піти в кінотеатр і гарненько виспатися під цей фільм.

Щоб прикрасити досить посередній сюжет, режисер запросив у свою стрічку двох суперзірок — Меріл Стріп і Тома Хенкса. Але їм, за великим рахунком, і грати нічого. Стріп весь фільм мучиться питанням — друкувати чи не друкувати? Хенкс захоплено копірається в документах і, навпаки, упевнений, що їх неодмінно потрібно опублікувати...

До речі (і це, напевно, найцікавіший факт про фільм), Том Хенкс знайомий з реальними учасниками подій, зображених у фільмі. Актор особисто знав Бена Бредлі (1921–2014), образ якого він втілює на екрані. З Кей Грем (1917–2001), яку зіграла Меріл Стріп, він познайомився буквально напередодні її смерті.

Картина «Секретне досьє» номінована на дві премії «Оскар»: у категоріях «найкращий фільм» і «найкраща актриса». Судячи з усього, кіноакадеміки просто вирішили таким чином вшанувати знаменитого кінорежисера Стивена Спілберга (на його рахунок чотири золоті статуєтки) і чудову актрису Меріл Стріп (три «Оскара»). Але практично зі стовідсотковою гарантією можна сказати, що ні Спілберг, ні Стріп нагороди не отримають. Просто нема за що! Ані режисури, ані гри...

За великим рахунком, перегляд «Секретного досьє» — це, як не прикро, марнування часу. Фільм і поруч не стоїть зі «Списком Шиндлера»...

«Примарна нитка» любові

Взаємини Генія і його Музи — одна з давніх улюблених тем як у літературі, так і в кінематографі. За таким тандемом неймовірно цікаво спостерігати. Пристрасть, біль, натхнення любов, страждання — це просто неймовірний коктейль із почуттів, які переживають головні герої. Поки Геній творить, його Муза ходить по шнурочку... Але в той же час вона завжди буде бажати набагато більшого... Саме про це розповідає фільм «Примарна нитка».

Отже, Лондон 1950-х... Знаменитий кутюр'є Рейнольдс Вудкок (Деніел Дей-Льюїс) шиє вбрання для найвпливовіших жінок не тільки Англії, але і всієї Європи! А керує його будинком моди рідна сестра Сиріл (Леслі Менвілл).

Вудкок, як і всі великі митці, потребує натхнення, і він знаходить його в жінках. Раз на кілька місяців або років він підбирає собі нову музу, за деякий час вона йому набридає, і Сиріл виставляє даму за

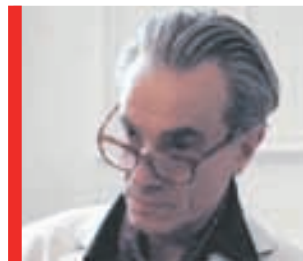
вона дає своєму коханому трохи отруйних грибів...

Звичайно ж, вона не збиралась вбити Вудкока. Альма просто хотіла, щоб її коханець на кілька днів заслаб, і вона могла б його доглядати, довівши свою любов і відданість. Так і сталося. Кутюр'є захворів, розм'як і потону в обіймах Альми. Коли він повністю одужав, то одружився на дівчині.

Втім, після нетривалого медового місяця все повернулося на кру-

му, але вона сприймається цілком правдоподібно, адже відомий британський актор вже залишав кінематограф на п'ять років. Після картини «Боксер» він вирішив згадати своє старе захоплення — столярне ремесло, а потім пішов у підмайстри до відомого італійського чоботаря Стефано Бемера. Чим би зірка не тішилася! Але все ж повернувся. Ходили чутки, що його умовив сам Мартін Скорсезе.

Вікі Кріпс, яка зіграла Альму, також чудова. При перегляді фільму весь час намагаєшся зрозуміти, як же молода, красива і перспективна дівчина могла полюбити хоч і талановитого, але абсолютно бездушного чоловіка? Дії героїні Вікі Кріпс дійсно викликають повне нерозуміння. Хоча часто-густо жінки готові на все заради кохання. Іноді

ПЕРСОНАЖУ ДЕНІЕЛА ДЕЙ-ЛЬЮІСА ВІРИШ БЕЗЗАСТЕРЕЖНО. ВІРИШ І НЕНАВИДИШ. А ВІД ЙОГО ГНІВНОГО ДОКОРУ («Я ЛЮБЛЮ СПАРЖУ, ПРИГОТОВАНУ НА ОЛІЇ, А ТИ ЇЇ ЗГОТУВАЛА НА ВЕРШКОВОМУ МАСЛІ») ПРОСТО ЗАКИПАЄШ ВІД ЛЮТІ. ТАКИХ БУРЕМНИХ ПОЧУТТІВ ДАВНО НЕ ВИКЛИКАВ ЖОДЕН КІНОШНИЙ ПЕРСОНАЖ

двері. І так постійно. При цьому Вудкок — завзятий холостяк, який зневажає шлюб та інші пута. Він не збирається обмежуватись «банальними» людськими відносинами, та й, власне кажучи, не дуже розуміє, що таке любов. А ще його дратує буквально все на світі: яскраве світло, хрускіт свіжих тостів, гучні звуки. Усе!

Одного разу він зустрічає просту офіціантку Альму (Вікі Кріпс) і розуміє, що знайшов нову музу. Він переживає піднесення, повністю занурюється у процес творення нових суконь... Однак дівчина, хоч і захоплюється генієм, але все ж хоче простої людської любові. Вона зовсім не розуміє, що відбувається насправді. Її терпінню можна лише позаздрити.

Але терплячою Альма буде до пори до часу. Одного дня дівчина зважується на відчайдушний крок:

Та й новоспечена дружина просто почала йому набридати. Але що зробить Альма, якщо довідається, що Вудкок хоче вигнати її з дому? Про це ви дізнаєтесь коли подивитесь це інтригуюче кіно...

Всі актори в ньому дуже гармонійні. Персонажу Деніела Дей-Льюїса віриш беззастигнено. Віриш і ненавидиш. А від його гнівного докору («Я люблю спаржу, приготовану на олії, а ти її зготувала на вершковому маслі») просто закипаєш від люти. Таких буремних почуттів давно не викликав жоден кіношній персонаж.

Дей-Льюїс прекрасно вжився в образ кутюр'є. Актор кілька місяців працював підмайстром у головного костюмера нью-йоркського балету. Але найголовніше, що нинішня робота може виявитися останньою в кар'єрі Деніела, бо він має намір назавжди піти з кіно. Хоча метою цієї заяви міг бути і промоушн філь-

навіть принести себе в жертву. От тільки чи є жертвою Альма?

Сестра кутюр'є Сиріл у виконанні Леслі Менвілл захоплює своєю витримкою. Її б мудрість та на добру справу!

Режисером фільму став Пол Томас Андерсон. Він же написав і сценарій, який вийшов хоч і легко прораховуваним, але вельми цікавим. Щоправда, фінал дещо недопрацьований: глядачі чекали чогось найнесподіванішого, а побачили якийсь сумбур.

Утім, це не так уже й важливо, адже режисера стрічки набагато слабша. Схоже, що всі свої сили Андерсон витратив на те, щоб вигадати інтригуючу фабулу і грамотно виписати персонажів, а ось на яскраву постановку його вже не вистачило. Шкода, тому що цей фільм дійсно міг стати справжнім шедевром.

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

Головний редактор —
Анна СПІВАК,
відповідальний секретар —
Олексій СОКУР

Редакція:
м. Київ,
бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу:
ТзОВ «Структура ІТ»,
а/с 155,
м. Київ, Україна,
04080

Засновник та видавець:
ТзОВ «Структура ІТ»
Тел.: (044) 359-04-54
e-mail: gazetavv@i.ua

Газету надруковано
ТзОВ «Мега-Поліграф»
04073 м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення №
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
Наклад
10 386 прим.

Передплатні індекси:
23115 (рос.),
49450 (укр.)

При використанні
публікацій
посилання на газету «ВВ»
обов'язкове.

Відповідальність
за зміст
реklamних матеріалів
несе рекламодавець.

ВЕЧІРНІ
ВІСТІ